

Ливада

Одакле да запевам
То је бар тамно, из семена
О благо вама георгике
Одакле кад ја још нисам
Пристала на бол уласка
А ране изласка нису ми чак ни слике
О трошне сумње о тропске хералдике

Са десне стране увек неке међе
Са леве стране крцкају прсти сви заједно
И сваки понаособ
Кад бих то могла да постигнем
Из сваког од њих да изденем по пуцањ
Па стисак да буде нем као
Девичанска песма

Сад стварно: кад поверујеш у свет он се запарложи
И мили гласови размиле се у тврђења
Од те кртости свака кривина се круни у лом
Дакле у логор с логосом
Да поради на гипкости
М е к а н и к р у г и з с т р у к а

Што тако бело и западно помераш кукове
Запни мало из духа
Тежина тог звука не може изван југа
Ти си му једно једино
Знојаво поштанско сандуче
Занесено над невидљивим мућењем
Мрачне међумостне Саве
Вриштите црни покличи ово се отвара граница

И ето града из кувања дубоке земље
Ето опет кола за слављенике
Ето где кључа другост и превире милост
Ето нас како множимо победнике спуштених мачева
И тешимо их како то није зазорно
Па затреперимо гледајући незнанце с друге обале
И сећамо се потентне изгнаничке прошлости
Радећи тужне Хегелове вежбе

Ирена ПЛАОВИЋ